

paa, at det, vi vilde ved denne Lov, var at tage fra de rige Kommuner og give til de fattige, at det dog ikke er min Tante, at det skulde slaas fast i Fremtiden, at vi ved disse Lovforslag bør komme ind paa i stigende Maal at tage fra den ene Kommune og give til den anden. At der aabnes Vej hertil er just en Hovedbetænkning, jeg har haft ved alle disse Love. Med disse Ord vil jeg anbefale ærede Medlemmer, at de lige som jeg slutte sig til det første af de af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2 Valgkreds (Bramsen) og Kjøbenhavns 4. Valgkreds (Scharling) stillede Vindringsforslag. — Det andet af deres Forslag, om at Loven kun skal gælde for 5 Aar, kan jeg ikke rigtig se Betydningen af, det maatte i hvert Fald efter min Mening tillige komme til at omfatte Formue- og Indkomstkatten, thi det er væsentligt denne Skat, jeg kunde ønske at sikre en Revision af, og det kan jeg ikke se, at denne Bestemmelse hjælper til.

J. Sage: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord i Anledning af Vindringsforslaget om Begrænsning, lige over for Formue- og Lejligheds-katten ved Skattededtogter. Det svarer jo i Virkeligheden i Hovedtrækkene til det, jeg tillod mig at omtale ved Statte-lovens 1ste Behandling, og som Mindretallet i Udvalget har henpeget til, idet det har bestrægtet det som en fuldstændig naturlig og rimelig Forudsætning for en ny Skat paa Formue og Indtægt. Jeg vil gentage over for Ordføreren, naar han vedblivende paa- staar, at det ikke er ført Klage over denne Skat, at der kan ikke føres nogen positiv Klage i de enkelte Tilfælde, man har ikke noget at klage over, selv om Progressionen gradvis er gaaet fra 1 op til 10 pCt., thi vedkommende kommunale Myndighed har Lov at gøre, hvad den vil. Nej, det er her, der skal klages, og her klage vi og henlede Opmærksomheden paa, at det er saaledes, og det er ogsaa gjort mange Gange, naar disse Spørgsmaal have været behandlet, samtidig med, at man i øvrigt har anerkendt den danske Nations Godmodighed i saa Henseende og de kommunale Raads Stræben efter at være retfærdige og billige. Der findes i Virkeligheden ingen lovlig Grænse, og at det er en Fare, vil det ærede Medlem i hvert Fald ikke kunne benægte. Det er noget, der kan misbruges, men at der ikke føres Klage, ligger simpelthen i, at der i Virkeligheden ikke er noget at klage over; man maa finde sig i, hvad der sker, naar man blot ikke sættes for højt i Sammenligning med de, hvad Formueforhold angaar, igjættede Medborgere i Kommunen. Der-

for er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) i saa Henseende. Selvfølgelig er der Tilfælde, men det er ikke en almindelig Anke mod de kommunale Myndigheder, at de begaa den Slags Vilkaarligheder mod den enkelte. Jeg har tidligere udtalt mig om det og fremhøvet, jeg var forbauset over, at man er saa billig og retfærdig, som man er. Der kan gives Tilfælde, navnlig i Grænskommunerne ved Kjøbenhavn, hvor Beboerne ere mindre fast knyttede til Sog- net, hvor der kan ske Vilkaarligheder i højere Grad, end hvor Beboerne og Kommunalbestyrelserne ere fastere knyttede sammen; men den egentlige Fejl ligger i Manglen paa Regler. Om det er heldigt, at Vilkaarligheden sættes i Højdedet, gøres til Norm, Regel, er en anden Sag; men finder man, at Borgerne bør være beskyttede mod Vilkaarlighed, forekommer det mig ikke, der kan være Tvivl om, at der bør være saadanne Begrænsninger. Det Øjeblik, som ikke bør forsømmes, til at saa saadanne, er dette, hvor en ny Skat af samme Art bliver paa- lagt. Hvis det Moment ikke benyttes, forekommer det mig, man derved har erklæret, at vi ville lade Vilkaarligheden vedblivende bestaa. Naar man en Gang er kommen op paa en halv Snes Procent, og der intet er i Veien for at komme højere op, og man saa samtidig dermed paa lægger en Statskat, ligesom den anden paa Indkomst og Formue — man kan kalde det, hvad man vil — uden at benytte denne Lejlighed, er det efter min Mening i Virkeligheden indirekte en Godkendelse af, at man vil lade Vilkaarligheden bestaa og ikke bekymre sig om, at den bliver end mere byrdefuld. Det har derfor i høj Grad forbauset mig, om jeg maa være saa fri at udtale det, at man ikke fra Regeringens Side har taget dette op samtidig med dette Skattelovforslag. Jeg har imidlertid selvfølgelig glædet mig over, at Regeringen nu synes at have en Erkendelse af, at dette Spørgsmaal bør tages op. Den højtærede Indenrigsminister udtalte jo, at han ikke vilde modsætte sig, og at der ikke fra hans Side skulde være Vanskelighed ved en saadan Bestemmelse. Dette er allerede noget, men det er ganske vist ikke det samme som, at Ministeren erkendte sin, om jeg maa tillade mig at udtrykke det saaledes, Pligt dertil. Jeg haaber ikke, den højtærede Minister tager mig dette Udtryk ilde op, men jeg mener, det er baade Ret og Pligt at saa dette Spørgsmaal ordnet samtidig; det er jo imidlertid allerede noget, at Ministeren ikke vil modsætte sig Forslag i saa Henseende, og dermed maa jeg paa dette Stadium